

KERSTBOOM

Mijn hulstboom trekt zijn kerstjas aan.
Hij voelt zich in zijn nopjes,
zo helemaal van top tot teen
gekraald met rooie knopjes.

Hij mag van mij mijn kerstboom zijn,
ook al staat hij buiten.
Verscholen in zijn glanzend groen
hoor ik een roodborst fluiten.

Een spar of den wordt opgetut
met toeters en met bellen
om als opgemaakte tuttebel
een kerstboom voor te stellen.

Door zo'n spichtige speldenboom
vroeg vóór de kerst in huis te halen
sterft hij ras zijn vroege dood
en begint hij al te kalen.

Zijn lot is om als dor skelet
op een brandstapel te belanden.
Hij weeklaagt in het vlammenspel
met knetterend knarsetanden.

Mijn hulstboom blijft na Kerstmis
jaar in, jaar uit in leven.
Zijn rijpe rode kralenoogst
zal hij aan de vogels geven.

En als het weldra lente wordt
- dat zal niet lang meer duren -
dan komt het zoemend bijenvolk
uit zijn bloesem honing puren.

De lijsters en de merels komen dan
mijn boom steevast bedanken
met een feestelijk fluitconcert
van blije jubelklanken.

Maar kerstbomen maken Kerstmis niet,
al lijkt de oorsprong haast vergeten.
O, als ik naar mijn hulstboom kijk...
dan raakt KERSTMIS nooit versleten.

*

Johan Biemans